

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.586 van 31 mei 2011
in de zaak A. 137.786/XII-3884**

In zake: 1. de BVBA KOPPERT + KOENIS / L3M
2. de BV INGENIEURSBUREAU BARTELS
samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Raoul De Puydt
kantoor houdend te 1080 Brussel
Wolvengracht 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GEEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carl Geukens
kantoor houdend te 2490 Balen
Lindestraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. de BVBA ARTABEL MULTIPROFESSIONELE
ARCHITECTEN-VENNOOTSCHAP BV
2. de NV TECHNUM
samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Boudewijn Ronse
kantoor houdend te 1050 Brussel
G. Macaulaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 juni 2003, strekt tot de
nietigverklaring van:

“1. de beslissing van ongeken­de datum tot vaststelling van het Bijzonder Bestek nr. LB 02-181;

met samenhang:

2. de expliciete beslissing van 17 maart 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de Stad Geel houdende de toewijzing aan de Tijdelijke Handelsvennootschap Artabel-Technum van de dienstenopdracht - met name het opmaken van een ontwerp voor de bouw van een zwembadcomplex te Geel (Bijzonder Bestek nr. LB 02-181),

en met samenhang:

3. de impliciete beslissing van 17 maart 2003 van het college van burgemeester en schepenen van Stad Geel houdende de niet toewijzing aan de Tijdelijke Handelsvennootschap BVBA Kopert + Koenis/L3M architectenvennootschap - Bartels van de dienstenopdracht - met name het opmaken van een ontwerp voor de bouw van een zwembadcomplex te Geel (Bijzonder Bestek nr. LB 02-181)”.
.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 209.132 van 24 november 2010 zijn de debatten heropend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een aanvullend verslag opgesteld.

Verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 april 2011.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stéphanie Taelemans, die loco advocaat Raoul De Puydt verschijnt voor verzoekende partijen, en advocaat Christophe Geukens, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Geel schrijft een overheidsopdracht uit onder de vorm van een algemene offerteaanvraag voor een opdracht van diensten. De opdracht strekt ertoe een “ontwerper voor de bouw van een nieuw zwembadcomplex te Geel” aan te stellen.

3.2. Het bestek en de gunningscriteria worden goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 7 oktober 2002. De gemeenteraad raamt de waarde van de opdracht op “bij benadering 600.000 euro”.

Inzake de selectie van de inschrijvers vermeldt het bestek onder meer:

“Bij een inschrijving door een tijdelijke vereniging dient de overeenkomst van de tijdelijke vereniging te worden bijgevoegd. De ingediende referenties moeten uitgevoerd zijn door dezelfde vereniging”.

De gunningscriteria worden in het bestek als volgt omschreven:

“2.2. Gunningscriteria ontwerper:

1. Wat is uw visie op het bouwen van sportvoorzieningen? (max één zijde A4)
2. Wat is uw visie op het bouwen van een zwembadcomplex? (max één zijde A4)
3. Wat is uw visie op het zwembadcomplex voor de stad Geel? (max één zijde A4)

4. Wat is uw visie op de ruimtelijke integratie van het zwembadcomplex op de gekozen site te [G]eel ?

5. Wat is uw visie op gebied van duurzaam bouwen met name de vraagstukken milieuvriendelijke energie- en watervoorziening, binnenmilieu en afval- en hergebruiksstromen en leefomgevingskwaliteit? (max twee zijden A4)

6. Geef een overzicht van bedrijven waarmee uw onderneming samenwerkingsverbanden heeft welke van toepassing zijn op dit project. Tevens dient u in het kort aan te geven waaruit deze samenwerking bestaat en op welke wijze dit geautoriseerd is.

7. Projecten welke voorgesteld werden zullen inhoudelijk beoordeeld worden.

8. Duidelijkheid, inhoud, bondigheid, overzichtelijkheid en verzorgdheid offerte.

9. De inschrijver zal een overzicht geven van de bijkomende prestaties die kunnen geleverd worden inbegrepen in het voorgestelde ereloon vb maquettes, ...

10. Inschrijvingsprijs ontwerper

11. Presentatie: aan de hand van bovenvermelde selectie- en gunningscriteria zullen minstens 3 en maximum 5 inschrijvers geselecteerd worden. Zij dienen een presentatie te komen geven van 1/2 uur over maximum 5 en minimum 3 door henzelf geselecteerde projecten en een presentatie van 15 minuten waarin zij hun visie op een zwembadcomplex te Geel belichten. Daarna zullen er vragen gesteld worden.

[...]

2.3. Wijze van selecteren ontwerpen:

Op elk gunningscriterium kan men zeer slecht (1 p), slecht (3 p), voldoende (5 p), goed (7 p) of zeer goed (10 p) scoren.

Elk gunningscriterium heeft bovendien een wegingsfactor als volgt:

Criteria:	Wegingsfactor:	Criteria:	Wegingsfactor:
Criterium 1:	1	Criterium 6:	1
Criterium 2:	2	Criterium 7:	5
Criterium 3:	5	Criterium 8:	1
Criterium 4:	4	Criterium 9:	1
Criterium 5:	2	Criterium 10:	20

Uiteindelijk worden de punten per criterium vermenigvuldigd met hun wegingsfactor en hiervan wordt een totaal gemaakt”.

3.3. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 25 oktober 2002 en in het Publicatieblad van de Europese Unie van 29 oktober 2002.

3.4. De offertes worden geopend op 9 december 2002. Zes tijdelijke handelsvennootschappen blijken een offerte te hebben ingediend, onder wie huidige verzoekende partijen en tussenkomende partijen.

3.5. Met een faxbericht van 13 december 2002 vraagt verwerende partij aan eerste tussenkomende partij om van de ingediende referenties “diegene te selecteren en op te lijsten die door de tijdelijke vereniging waarmee u nu inschrijft werden uitgevoerd”.

Aan verzoekende partijen wordt op diezelfde datum een gelijkkluidend faxbericht gestuurd.

3.6. Nog met een faxbericht van 13 december 2002 antwoordt eerste verzoekende partij met een lijst van referenties die “effectief door de tijdelijke vereniging Koppert+Koenis/L3M en Ingenieursbureau Bartels zijn uitgevoerd”.

Eerste tussenkomende partij antwoordt met een fax van 16 december 2002.

3.7. Vijf inschrijvers, onder wie verzoekende partijen en tussenkomende partijen, worden geselecteerd. Zij ontvangen met een aangetekende brief van 17 januari 2003 een uitnodiging voor “een eerste gespreksronde met de jury” op 5 februari 2003.

3.8. Op 17 maart 2003 wordt een gunningsverslag opgesteld. Wat de kwalitatieve selectie van de inschrijvers betreft wordt onder meer opgemerkt:

“2) Tijdelijke vereniging Infrabo - SWK:

Zij hebben al de gevraagde documenten bezorgd. Hun offerte is zeer overzichtelijk samengesteld.

[...]

Referenties:

Groep Infrabo: [...]

SWK: [...]

Geen enkele referentie van de tijdelijke vereniging.

[...]

3) Tijdelijke vereniging Artabel - Technum

Zij hebben al de gevraagde documenten bezorgd. Hun offerte is zeer overzichtelijk samengesteld.

[...]

Referenties:

Artabel: [...]

Technum: [...]

Artabel en Technum hebben één referentie van hun tijdelijke vereniging namelijk een zwembad in Leuven wat echter nog niet voltooid is.

[...]

5) Tijdelijke vereniging Koppert & Koenis / L3M en Bartels

Zij hebben een vrij onvolledige offerte ingediend met een groot aantal ontbrekende stukken.

[...]

Referenties:

Heel veel zwembad referenties voornamelijk in Nederland en Duitsland.

[...]”.

Vervolgens worden de offertes getoetst aan de gunningscriteria.
De thv Artabel-Technum behaalt 267 punten en wordt hiermee als eerste

gerangschikt. De tweede gerangschikte inschrijver is de thv Infrabo-SWK met 260 punten. De verzoekende partijen komen met 258 punten op de derde plaats.

Het gunningsverslag bevat een overzichtstabel van de toegekende scores die, wat de drie voormelde inschrijvers betreft, er als volgt uitziet:

		Infrabo-SWK		Artabel-Technum		Koppert & Koenis - Bartels	
Criteria	Weging	score	score x weging	score	score x weging	score	score x weging
1	1	1	1	5	5	5	5
2	2	3	6	10	20	7	14
3	5	3	15	10	50	5	25
4	4	1	4	10	40	5	20
5	2	3	6	10	20	7	14
6	1	1	1	7	7	5	5
7	5	3	15	10	50	5	25
8	1	7	7	10	10	3	3
9	1	5	5	5	5	7	7
10	20	10	200	3	60	7	140
Totaal punten:			260		267		258
Totaal ereloon:		17 milj BF		26 milj BF		18,8 milj BF	

De offerte van de thv Artabel-Technum krijgt “unaniem de voorkeur van de jury”.

3.9. Op 17 maart 2003 beslist het college van burgemeester en schepenen om de opdracht toe te wijzen aan de thv Artabel-Technum voor een “totaal geraamd bedrag” van 645.000 euro, btw inbegrepen.

3.10. Met een schrijven van 2 april 2003 worden verzoekende partijen op de hoogte gebracht dat de opdracht werd toegewezen aan de thv Artabel-Technum.

Een afschrift van de gemotiveerde toewijzingsbeslissing wordt met een brief van 11 april 2003 aan verzoekende partijen bezorgd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Wat de eerste bestreden beslissing betreft

Standpunt van de partijen

4.1. Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, de beslissing houdende vaststelling van het bestek; zij voert niet-tijdigheid en gebrek aan belang aan.

4.2. Verzoekende partijen wijzen op de leer van de complexe administratieve rechtshandeling en stellen dat hun beroep tegen de eerste bestreden beslissing wel degelijk ontvankelijk is.

Beoordeling

5. In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing van 7 oktober 2002 van de gemeenteraad om het op de opdracht toepasselijke bestek goed te keuren, wordt vastgesteld dat het beroep, ingesteld op 11 juni 2003, niet ontvankelijk is want niet-tijdig. Verzoekende partijen mogen immers worden geacht ten laatste op de dag van de opening van de offertes, 9 december 2002, kennis te hebben gekregen van het bestek.

Deze vaststelling belet echter niet dat verzoekende partijen op ontvankelijke wijze middelen, gesteund op de onwettigheid van het bestek, mogen aanvoeren tegen de uiteindelijke toewijzingsbeslissing.

B. Wat de derde bestreden beslissing betreft

De exceptie

6. Verwerende partij en tussenkomen de partijen betwisten de ontvankelijkheid van het beroep tegen de derde bestreden beslissing, namelijk de impliciete beslissing om de opdracht niet toe te wijzen aan verzoekende partijen.

Zij wijzen op de discretionaire bevoegdheid van de aanbestedende overheid bij een algemene offerteaanvraag.

Beoordeling

7. In beginsel staat het impliciete karakter van de beslissing om de opdracht niet aan verzoekende partijen toe te wijzen, de aanvechtbaarheid van die beslissing niet in de weg. De exceptie wordt dienvolgens niet aanvaard. In zoverre echter verzoekende partijen zouden menen dat bij een eventuele nietigverklaring van de impliciete weigering dan van de weeromstuit voor het bestuur de rechtsplicht zou volgen om het geweigerde alsnog te geven -te dezen de gunning- wordt die opvatting niet bijgevalen. Wat de overheid van de nietigverklaring van de weigeringsbeslissing -weze ze impliciet of expliciet- op grond van het arrest inhoudelijk al dan niet moet doen, of niet meer mag doen, hangt af van het vernietigingsmotief, met andere woorden van het eventueel gegrond bevonden middel.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een eerste middel roepen verzoekende partijen de schending in van de artikelen 68 en 71 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, van artikel 2 van het bestek LB 02-181, van het *patere legem*-beginsel en van het gelijkheidsbeginsel.

In essentie achten zij deze rechtsnormen geschonden “doordat de stad Geel heeft geoordeeld dat de tijdelijke handelsvennootschappen Groep Infrabo-SWK, en Artabel Technum konden worden geselecteerd voor de opdracht”.

8.1. In het eerste onderdeel betogen zij dat uit het gunningsverslag blijkt dat de thv Groep Infrabo-SWK geen enkele referentie heeft opgegeven die werd gerealiseerd door de thv als dusdanig. Verwerende partij had de thv Groep Infrabo-SWK dan ook moeten uitsluiten omwille van haar “flagrante tekortkoming” aan de selectiecriteria inzake referenties.

Deze “subjectieve toepassing” van de selectiecriteria heeft bovendien in het nadeel gespeeld van de inschrijvers die wel de gevraagde referenties konden voorleggen, zodat het gelijkheidsbeginsel is geschonden.

8.2. In het tweede onderdeel voeren verzoekende partijen een gelijkaardige kritiek aan ten opzichte van de thv Artabel-Technum, zij het dat zij deze inschrijvers verwijten geen reeds door de thv volledig gerealiseerde projecten als referentie aan te brengen. De thv Artabel-Technum had, wat de referenties van de thv betreft, volgens het gunningsverslag enkel verwezen naar “een zwembad in Leuven wat echter nog niet voltooid is”.

Zij achten ook wat deze inschrijver betreft het gelijkheidsbeginsel om gelijkaardige reden geschonden.

Beoordeling

9. Uit de offerte van verzoekende partijen blijkt dat onder “2.1.3. Technische bekwaamheid” uitsluitend referenties worden voorgelegd die betrekking hebben op projecten gerealiseerd door “Koppert + Koenis B.V.” dan wel door “Koppert + Koenis International B.V.”.

Geen van deze beide Nederlandse vennootschappen blijkt deel uit te maken van de tijdelijke handelsvennootschap gevormd door huidige verzoekende partijen en verzoekende partijen geven geen motief op om de opgegeven referenties toch aan de thv of de ervan deeluitmakende ondernemingen toe te schrijven.

Verzoekende partijen hebben dus evenmin referenties ingediend die betrekking hebben op de thv. Met betrekking tot de selectie zijn ze

bijgevolg niet ongelijk behandeld ten opzichte van de tussenkomende partijen aangezien verzoekende partijen ook geselecteerd zijn. Ze hebben voor het overige geen belang bij het middel waarvan de inwilliging in principe een andere inschrijver die wel aan de selectievoorwaarden voldoet, voordeel bijbrengt.

Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. Verzoekende partijen steunen een tweede middel op de schending van artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, van “de materiële en formele motiveringsplicht zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het zuinigheidsbeginsel.

Deze rechtsnormen achten zij in essentie geschonden “doordat *in casu* geen onderzoek werd gevoerd naar de ‘(ab)normaliteit’ van de prijzen”, terwijl “zulk een onderzoek zich *in casu* gewoonweg ‘opdrong’”.

Zij wijzen er op dat de prijs van de offerte van de thv Artabel-Technum aanzienlijk hoger ligt dan deze van de andere inschrijvers en “ongeveer dertig procent duurder is dan de gemiddelde offerte”. Verwerende partij heeft desondanks “impliciet besloten [...] dat alle offertes ‘regelmatige prijzen’ bevatten, zonder enige verantwoording of toelichting waarom een offerte die 30 procent hoger ligt dan het gemiddelde, als ‘normaal’ werd weerhouden”. In de gegeven omstandigheden was een vraag tot prijsverantwoording aangewezen.

Het bestaan van een abnormaal lage prijs wordt vermoed in het geval van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, gegund bij openbare of beperkte aanbesteding, wanneer de offerte minstens 15% onder het gemiddelde

bedrag van de ingediende offertes ligt. Dit geeft volgens verzoekende partijen “duidelijk een indicatie [...] nopens de onderzoeksplicht van de aanbestedende overheid, zelfs bij een offerteaanvraag inzake ontwerpen”. Het was “kennelijk onredelijk” dat verwerende partij zich in het geheel geen vragen stelde bij de prijs van de offerte van de thv Artabel-Technum. Er zijn evenmin enige motieven voorhanden waarom geen prijsonderzoek werd verricht.

Beoordeling

11. Uit de bewoordingen van artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 volgt dat een aanbestedende overheid een inschrijver slechts om prijsverantwoording dient te vragen indien het bestuur de betrokken inschrijver wenst af te wijzen. Dit was hier niet het geval. Verwerende partij heeft gemeend dat er geen noodzaak bestond om prijsverantwoording te vragen.

Niettemin geldt er een plicht voor de aanbestedende overheid om de regelmatigheid van een offerte na te gaan en één van de elementen van regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen bevat.

Verzoekende partijen tonen niet aan dat de aanbestedende overheid de plicht had de bedoelde bevraging te verrichten. De verwijzing naar wat bepaald wordt in artikel 110, § 4, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 is daartoe niet dienstig. Deze bepaling betreft immers enkel de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, gegund bij openbare of beperkte aanbesteding waarbij het prijscriterium het enige gunningscriterium is, terwijl het hier gaat om een opdracht voor diensten, gegund bij algemene offerteaanvraag waarbij een veelheid aan gunningscriteria relevant is.

Voorts blijkt niet, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen aanvoeren, dat de offerteprijs van de thv Artabel-Technum als “verregaand afwijkend” dient te worden beschouwd. De prijs -volgens het gunningsverslag “26 milj BF”- ligt immers nog in de lijn van de overige offerteprijzen, weze het inderdaad aan de hogere kant van die lijn. De waarde van de opdracht werd door verwerende partij overigens geraamd op “bij benadering 600.000 euro”, zodat de

prijs niet dermate van de raming afwijkt dat deze onmiddellijk vragen had moeten oproepen bij verwerende partij.

12. Er was dan ook geen reden om te motiveren waarom verwerende partij niet tot een onderzoek ter zake overging.

13. In het licht van hetgeen voorafgaat is dan ook niet aangetoond dat verwerende partij tot de onregelmatigheid van de offerte van tussenkomende partijen had moeten besluiten op grond van een abnormaal hoge totaalprijs.

Het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

14. In een derde en laatste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 36 van de richtlijn 92/50/EEG van 18 juni 1992, van artikel 16 van de wet van 24 december 1993, van artikel 30 van het door de Nationale Raad van de Orde der Architecten vastgestelde reglement van beroepsplichten goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, van artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, op zichzelf genomen en richtlijnconform gelezen, en met toepassing van artikel 159 van de Grondwet.

In de toelichting bij het middel komt enkel nog het artikel 30 van het door de Nationale Raad van de Orde der Architecten vastgestelde reglement van beroepsplichten, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, ter sprake luidens hetwelk:

“[D]e architect zich [moet] onthouden van elke deelneming aan een openbare of private offerteaanvraag die de architecten onderling in concurrentie zou brengen aangaande de prijs van hun prestaties”.

Zij achten deze rechtsnorm in essentie geschonden “doordat de opdracht volgens het bestek gegund zou worden mede op grond van de ‘inschrijvingsprijs ontwerper’ (gunningscriterium 10, met een wegingsfactor

20)”, terwijl, “het hanteren van een prijscriterium in architectuuropdrachten strikt verboden is”.

Door toch een prijscriterium te hanteren heeft verwerende partij de gegadigde architecten aangemoedigd om met elkaar in concurrentie te treden, wat door hun deontologische regels uitdrukkelijk wordt verboden. Het prijscriterium is bijgevolg onwettig. Ook de Raad van State, aldus verzoekende partijen, heeft reeds geoordeeld dat het zonder meer verboden is om architecten in mededinging te stellen op het niveau van de prijs.

15. In de memorie van wederantwoord wijzen verzoekende partijen er op dat zij de onwettigheid van een besteksbepaling -een gunningscriterium- mogen aanvoeren tegen de uiteindelijke gunningsbeslissing, benadrukken zij het grote belang dat aan het prijscriterium werd gehecht in het bestek door de hoge wegingsfactor en weerleggen zij het standpunt van verwerende partij en tussenkomende partijen dat het aangehaalde artikel 30 onwettig zou zijn want strijdig met de bepalingen van de wet van 5 augustus 1991 op de economische mededinging.

16. In hun laatste memorie weerspreken verzoekende partijen het besluit van het auditorsverslag dat artikel 30 van het reglement van beroepsplichten inderdaad onwettig is door er op te wijzen dat het verbod van concurrentie op basis van prijs een fundamentele regel is voor het beroep van architect en dat, ondergeschikt, artikel 30 minstens niet strijdig was met de bepalingen inzake vrije mededinging ten tijde van het opstellen van het bestek en het nemen van de gunningsbeslissing.

Beoordeling

17. Luidens artikel 2, § 1, van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging zijn onder meer verboden alle besluiten van ondernemingsverenigingen welke ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging op de Belgische betrokken markt of op een wezenlijk deel ervan merkbaar wordt verhinderd, beperkt of vervalst, onder meer besluiten

die bestaan in het rechtstreeks of zijdelings bepalen van de aan- of verkoopprijzen of van andere contractuele voorwaarden.

De Orde van Architecten is een ondernemingsvereniging in de zin van dit artikel.

Artikel 30, tweede lid, van het reglement van beroepsplichten, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, bepaling inmiddels opgeheven bij besluit van 21 november 2003 van de Nationale Raad van de Orde van Architecten, is strijdig met artikel 2, § 1, van de wet van 5 augustus 1991.

Luidens artikel 2, § 2, van de wet van 5 augustus 1991 is voornoemd artikel 30, tweede lid, van rechtswege nietig.

Voorts zetten verzoekende partijen niet uiteen waaruit de schending van de overige ingeroepen normen bestaat.

Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 mei 2011,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest